

Sygn. akt IV U 256/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Augustyniak

Protokolant starszy protokolant sądowy Agnieszka Przystupa

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o emeryturę

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 7 lutego 2013r. znak: ENMS/(...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy M. K. prawo do emerytury od dnia 13 grudnia 2012r.;**
- 2. stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.**

Sygn. akt IV U 256/13

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2013 roku wnioskodawca M. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 7 lutego 2013 roku znak: ENMS/(...), odmawiającej mu przyznania emerytury.

M. K. w uzasadnieniu odwołania wskazał, iż spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu świadczenia emerytalnego – ukończył 60 lat, posiada 25-letni staż pracy oraz przepracował w pełnym wymiarze czasu pracy 15 lat w szczególnych warunkach. Wniósł o uznanie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w Ś. jako okresu uzupełniającego do 25 stażu pracy. Ponadto wniósł o zaliczenie okresów pracy jako pracy w szczególnych warunkach w zakładach, w których zajmował stanowisko kierowcy ciągnika.

Organ rentowy podtrzymał całkowicie zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie podniósł, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999 r. udowodnił 24 lata, 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 12 lat, 8 miesięcy i 1 dzień pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Wnioskodawca nie przystąpił do OFE.

Organ rentowy do stażu ogólnego nie uwzględnił okresu pracy we gospodarstwie rolnym rodziców od 1.12.1977 r. do 1.10.1979 r. ponieważ w tym czasie wnioskodawca był domownikiem rolnika (ojca), a brak dowodów

potwierdzających, że rolnik opłacał składki na ubezpieczenie rolnicze (a taki obowiązek wtedy już występował co do rolników). Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych uznał okresy potwierdzone w świadectwach pracy w warunkach szczególnych tj. od 15.11.1984 r. do 31.10.1986 r., od 14.04.1987 r. do 16.11.1988 r., od 20.11.1988 r. do 12.08.1990 r., od 22.08.1990 r. do 31.12.1998 r. (z wyłączeniem zasiłków chorobowych), aczkolwiek pomimo zaliczenia tych okresów wnioskodawca nadal nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca do odwołania załączył dodatkową dokumentację i wniósł o doliczenie do ogólnego stażu pracy dodatkowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym. W związku z tym wszczęto postępowanie wyjaśniające. Odnośnie zaś zarzutu nieuwzględnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów pracy na stanowisku kierowcy ciągnika, to organ wskazał, że w aktach znajdują się świadectwa zwykle potwierdzające prace na tym stanowisku: od 16.01.1970 r. do 8.11.1977 r. (SKR w T.), od 1.10.1978 r. do 15.05.1979 r. (OS (...)w T.), od 18.03.1980 r. do 17.08.1981 r. (SKR w T.), od 16.11.1981 r. do 30.04.1983 r. (PGR B.). Brak natomiast świadectw pracy w warunkach szczególnych.

Pismem procesowym z dnia 24.04.2013r. (k.-17) organ rentowy zmodyfikował swoje stanowisko poprzez uznanie, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999 r. udowodnił 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających. Niemniej pozostał przy stanowisku, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999 r. udowodnił 12 lat, 8 miesięcy i 1 dzień pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. K.urodził się w dniu (...)

Dowód: wniosek w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR (...)k.-1-2.

W okresie od 16.01.1975r. do 08.11.1977r. M. K.zatrudniony był w Spółdzielni (...)w T., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika. Wnioskodawca nie był członkiem spółdzielni, pracował na podstawie zawartej umowy o pracę.

Dowód: zeznania wnioskodawcy M. K.na płycie z nagrania zapisu cyfrowego z przebiegu rozprawy z dnia 24 maja 2013 roku w formacie obrazu i dźwięku (k.-32) 00:22:21-00:26:50,01:22:54-01:24:50, zeznania świadka M. F.na płycie z nagrania zapisu cyfrowego z przebiegu rozprawy z dnia 24 maja 2013 roku w formacie obrazu i dźwięku (k.-32) 00:29:31-00:38:58, zeznania świadka Z. G.na płycie z nagrania zapisu cyfrowego z przebiegu rozprawy z dnia 24 maja 2013 roku w formacie obrazu i dźwięku (k.-32) 00:40:47-00:51:10, , zeznania świadka S. S.na płycie z nagrania zapisu cyfrowego z przebiegu rozprawy z dnia 24 maja 2013 roku w formacie obrazu i dźwięku (k.-32) 00:54:47-01:02:10, świadectwo pracy z dnia 10.11.1977r. w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.k.-1, karta obiegowa zmiany w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.k.-7, umowa o pracę z dnia 24.01.1977r. w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.k.-5, pismo z dnia 15.01.1975r. w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w T.k.-6, kwestionariusz osobowy w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w T.k.-2.

W dniu 20 listopada 2012 roku M. K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z wnioskiem o przyznanie emerytury.

Dowód: wniosek w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR (...) k.-1-2.

W trakcie toczącego się postępowania emerytalnego M. K. udowodnił na dzień 1 stycznia 1999 roku uwzględnione przez organ rentowy 24 lata, 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 12 lat, 8 miesięcy i 1 dzień pracy w warunkach szczególnych

Dowód: decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 7 lutego 2013 roku znak: ENMS/(...) w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR (...)k.-60.

Decyzją z dnia 7 lutego 2013 roku znak: ENMS/(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.odmówił M. K.przyznania emerytury w obniżonym wieku z uwagi na fakt, iż nie udowodnił wymaganego przepisami prawa ubezpieczeń społecznych okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach oraz ogólnego stażu wynoszącego 25 lat. Organ rentowy do stażu ogólnego nie uwzględnił okresu pracy we gospodarstwie rolnym rodziców od 1.12.1977 r. do 1.10.1979 r. ponieważ w tym czasie wnioskodawca był domownikiem rolnika (ojca), a brak dowodów potwierdzających, że rolnik opłacał składki na ubezpieczenie rolnicze (a taki obowiązek wtedy już występował co do rolników). Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych uznał okresy potwierdzone w świadectwach pracy w warunkach szczególnych tj. od 15.11.1984 r. do 31.10.1986 r., od 14.04.1987 r. do 16.11.1988 r., od 20.11.1988 r. do 12.08.1990 r., od 22.08.1990 r. do 31.12.1998 r. (z wyłączeniem zasiłków chorobowych), aczkolwiek pomimo zaliczenia tych okresów wnioskodawca nadal nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 7 lutego 2013 roku znak: ENMS/(...)w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR (...)k.-60.

M. K. nie pozostaje w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Dowód: wniosek w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR(...) k.-1-2.

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2013 roku znak: ENMS/(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.odmówił M. K.przyznania emerytury w obniżonym wieku z uwagi na fakt, iż nie udowodnił wymaganego przepisami prawa ubezpieczeń społecznych okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy do stażu ogólnego uwzględnił okres pracy we gospodarstwie rolnym rodziców od 1.12.1977 r. do 1.10.1979 r.

Dowód: decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.z dnia 10 kwietnia 2013 roku znak: ENMS/(...)w aktach emerytalnych organu rentowego nr OPR (...)teczka nr 2 k.-11.

Sąd zważył, co następuje:

Powyżej ustalony stan faktyczny Sąd oparł na materiale dowodowym zgromadzonym w trakcie trwania postępowania i ujawnionym na rozprawie, przede wszystkim w postaci dokumentów zebranych w aktach emerytalnych organu rentowego oraz dokumentów w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.. Przedmiotowy materiał Sąd uznał za rzetelny i wiarygodny. Strony bowiem w trakcie postępowania nie kwestionowały jego prawdziwości. Tym samym należy skonstatować, iż brak jest przesłanek by odmówić dokumentom zebranych w aktach emerytalnych organu rentowego oraz dokumentom zgromadzonym w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.przymiotu wiarygodności. W konsekwencji przedmiotowy materiał dowodowy pozwolił dokonać w znacznym zakresie rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Dokonując oceny pracy wnioskodawcy w spornym okresie, tj. od 16.01.1975r. do 08.11.1977r., Sąd meriti przeprowadził rozbudowane postępowanie dowodowe celem ustalenia rzeczywistego charakteru pracy wnioskodawcy w spornym czasokresie. W tym kontekście trzeba zauważyć, iż poprzez zeznania świadków M. F., Z. G.i S. S.oraz samego wnioskodawcy (a także analizę jednoznacznych dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.) zostało bezsprzecznie wykazane, że w spornym czasookresie wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy de facto na stanowisku kierowcy ciągnika. Świadczenie zgodnie opisali zakres czynności jakie M. K.świadczył na rzecz ówczesnego pracodawcy. Podkreślenia wymaga, iż pomimo upływu czasu świadkowie zeznawali w sposób dość szczegółowy i pozbawiony jakichkolwiek wewnętrznych sprzeczności. W konsekwencji Sąd Okręgowy nadał przymiot wiarygodności zeznaniom wzmiankowanych świadków.

W tej części należy wskazać, iż Sąd miał na uwadze okoliczność, iż stanowisko osobowych źródeł dowodowych w zakresie oceny rzeczywistego charakteru pracy wnioskodawcy w spornym czasokresie znajduje odzwierciedlenia w kompletnie zachowanych aktach pracowniczych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T.(podkreślenia wymaga fakt, iż akta pracownicze wnioskodawcy prowadzone były z należytą starannością, świadczy

o tym kompletność zachowanych dokumentów jak i skrupulatność w ich wypełnianiu). Po dokładnej analizie tych dokumentów Sąd uznał, iż wnioskodawca wykonywał wówczas pracę w warunkach szczególnych.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń Sąd Okręgowy nadał również przymiot wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy albowiem są one skorelowane z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. W szczególności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków M. F., Z. G. i S. S., a także dokumentach zebranych w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...) w T..

Zeznania świadka L. W. dotyczyły tylko okresu pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1.12.1977 r. do 1.10.1979 r., dlatego też, wobec zaliczenia przedmiotowego okresu przez organ rentowy do ogólnego stażu pracy jako okresu uzupełniającego (decyzją z dnia 10 kwietnia 2013 roku znak: ENMS/...), okazały nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy przez pryzmat sporu jedynie o okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych.

Antycypując dalsze rozważania o charakterze merytorycznym należy w tym miejscu wskazać, iż spór pomiędzy stronami sprowadzał się do tego, czy wnioskodawca może wykazać się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca w trakcie procesu wywodził, że był zatrudniony przez okres ponad 15 lat w szczególnych warunkach pracując m.in. w Spółdzielni (...) w T. w okresie od 16.01.1975 r. do 08.11.1977 r. (dodanie tego okresu do już uprzednio uwzględnionego przez organ rentowy pozwoliłoby wnioskodawcy legitymować się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych). Na poparcie swego stanowiska wnosił o przesłuchanie wskazanych wyżej świadków.

Pozwany organ rentowy wywodził, że wnioskodawcy nie należy się wcześniejsza emerytura, o której mowa w art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity z dnia 26 sierpnia 2009 roku Dz. U. Nr 153, poz. 1227) oraz w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Zgodnie z powołanymi przepisami ubezpieczonemu mężczyźnie urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli na dzień 1 stycznia 1999 roku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, stanowiącym załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów w wymiarze co najmniej 15 lat oraz osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz ma rozwiązany stosunek pracy.

Pozwany organ rentowy stanął na stanowisku, iż przy uwzględnieniu powyższych przepisów wnioskodawcy nie przysługuje prawo do emerytury.

Zdaniem Sądu Okręgowego ostatecznie na uwzględnienie zasługuje odmienne od powyższego stanowisko, tj. prezentowane w toku procesu przez wnioskodawcę.

Mając na uwadze treść odwołania niniejszą sprawę prowadzono pod kątem spełniania przez wnioskodawcę uprawnień do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Na wstępie należy wskazać, iż jakkolwiek zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze okresy pracy w szczególnych warunkach, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy, to jednak nie jest to jedyna i niepodważalna droga do wykazania zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Zgodnie bowiem z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalne – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być

udowodnione zeznaniami świadków lub dokumentacją osobową, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. Zeznania świadków przedstawia osoba ubiegająca się o przyznanie świadczenia.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał, iż w ramach swojego zatrudnienia przez okres ponad 15-stu lat pracował w szczególnych warunkach (a trzeba w tym kontekście pamiętać, iż to wnioskodawca winien udowodnić przedmiotową okoliczność, albowiem to na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu tak w postępowaniu przed organem rentowym jak i w niniejszym postępowaniu jurysdykcyjnym). Niniejszą okoliczność Sąd I Instancji wywiódł z zeznań wnioskodawcy i powołanych powyżej świadków oraz analizy dokumentów zebranych w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T., z których jednoznacznie wynika, że w okresie od 16.01.1975r. do 08.11.1977r. M. K.zatrudniony był w Spółdzielni (...)w T., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy ciągnika (wnioskodawca nie był członkiem spółdzielni, pracował na podstawie zawartej umowy o pracę). Powyższe stanowisko zostało uznane za stanowisko, na którym wykonywana jest praca w warunkach szczególnych na mocy wykazu A dział VIII poz. 3 pkt 1 stanowiącego załącznik do uchwały nr 64/83 Zarządu Głównego Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” z dnia 25.07.1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy spółdzielczości rolniczej (kierowca ciągnika), a charakter pracy jest tożsamy ze wskazanym w wykazie A dział VIII poz. 3 (prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.). W tym miejscu trzeba podkreślić, iż jedynie okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają weryfikowalne kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Taki sam warunek odnosi się do wymagania stałego wykonywania takich prac, co oznacza, że krótsze dobowo (nie w pełnym wymiarze obowiązującego czasu pracy na danym stanowisku) lub okresowe, a nie stałe świadczenie pracy wyklucza dopuszczalność uznania pracy za świadczoną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 roku, II UK 133/08).

W powyższym kontekście należy pamiętać, iż jedynie praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (co zostało wykazane), wymieniona w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (co zostało wykazane) oraz na stanowisku wymienionym w odpowiednim zarządzeniu resortowym (co także zostało wykazane) może być uznana za pracę w warunkach szczególnych. Trzeba w tym miejscu nadto podnieść, iż przepisy regulujące materię ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujących; oznacza to, iż w sytuacjach w nich określonych muszą być one stosowane przez organ rentowy w sposób ścisły. Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 roku, I UK 138/06).

W tym miejscu trzeba zauważyć, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz.49) dotyczą wyłącznie postępowania przed organem rentowym (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, opubl.: OSNIAPiUS, 1996 rok, Nr 16, poz. 239; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2008 roku, II UK 259/07, Legalis).

Niejako na marginesie można wskazać, iż zgodnie z aprobowanym przez Sąd meriti stanowiskiem Sądu Najwyższego zaprezentowanym w wyroku z dnia 22 czerwca 2005 roku (sygn. akt I UK 351/04, publ. OSNP 2006/5-6/90), określanie dla celów emerytalnych stanowisk pracy jako "pracy wykonywanej w szczególnych warunkach" w rozumieniu wykazów stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) nie należy do kompetencji pracodawcy (czy też przechowawcy jego dokumentów). Należy

także dodać, iż z treści cytowanego wyżej § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy (czy też przechowawcy jego dokumentów) w przedmiocie wykazania, na podstawie posiadanej dokumentacji, okresów pracy w szczególnych warunkach, miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadcstwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 kpc, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Z uwagi na powyższe Sąd meriti prowadził postępowanie dowodowe, mające na celu weryfikację dokumentów zebranych w aktach osobowych wnioskodawcy dot. jego zatrudnienia w Spółdzielni (...)w T., czego implikacją było sprecyzowanie, za pomocą zeznań wnioskodawcy i świadków, charakteru pracy wnioskodawcy wykonywanej w okresie od 16.01.1975r. do 08.11.1977r.

Przedstawiona wyżej argumentacja prowadzi do wniosku, iż M. K. spełnił wszystkie niezbędne warunki do przyznania mu wcześniejszej emerytury, o której mowa w art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity z dnia 26 sierpnia 2009 roku Dz. U. Nr 153, poz. 1227) oraz w zw. z § 4 ust.1 pkt 1 i 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 z późn. zm.) - w tym wymagany staż 15 lat pracy w warunkach szczególnych (okres od 16.01.1975r. do 08.11.1977r. dodano do okresu już uprzednio uwzględnionego przez organ rentowy).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd meriti, na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji uzasadnianego wyroku, tj. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy M. K.prawo do emerytury od dnia (...) grudnia 2012 roku, tj. od dnia ukończenia 60 lat (vide art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd orzekł jak w pkt 2 sentencji, albowiem wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji nastąpiło dopiero na etapie postępowania jurysdykcyjnego przy jednoczesnym braku jakichkolwiek zaniechań w tym zakresie organu rentowego.